

पार्थिवे रजसि पृथिव्यां भवं पार्थिवं रजो ज्योतिरग्निः तस्मिन्ना निषत्ताः आभि-
मुख्ये निषत्ताः नसत्तनिषत्तेत्यादिना [पा० ८. २. ६१.] निष्ठायां निपातः । ये वा
वा समुच्चयार्थः ये च नूनं निश्चितं विदुः प्रज्ञासु यजमानलक्षणासु निषत्ताः ।
कीदृशीषु विदुः सुवृजनासु शोभनं वृजनं बलं यासां ताः सुवृजनास्तासु धर्मवृष-
बलयुक्तासु । अद्यास्मिन्दिने तेभ्यश्चतुर्विधेभ्यः स्वर्गब्रह्माग्नियजमानस्येभ्यः इदं न-
मोऽन्नमस्तु ॥ ६८ ॥

अथा यथा नः पितरः परासः प्रत्नासोऽग्र्यऽऽतमाशुषाणाः ।

शुचीदयन्दीधितिमुक्यशासः क्षामा भिन्दतोऽरुणीरपव्रन् ॥ ६९ ॥

हे अग्ने नोऽस्माकं पितरः अध अथानन्तरं देह्यात्रोत्तरकालं यथा येन प्र-
कारेण शुचि सुपो लोपः इदेवार्थे शुचिं निर्मलं दीधितिं रविमण्डलमेव अयन्
प्राप्ताः अय गतौ लङ् अडभाव आर्षः । कीदृशाः पितरः परासः परा उत्कृष्टाः
प्रत्नासः प्रत्नाः पुराणाः ऋतं यजमाशुषाणाः अश्रुवाना व्याप्नुवन्तः । एवम्भूताः पि-
तरः यथा देवयानं पन्थानं प्राप्ताः तथा वयमपि अरुणीः अरुणवर्णाः सूर्यदीधि-
तिमपव्रन् अपवृणुमः सूर्यरश्मीनपवृत्य देवयानमार्गं प्राप्नुम इत्यर्थः वृज् वरणे
विकरणव्यत्ययेन शपि लुप्ते लङि रूपम् अडभावः पुरुषव्यत्ययश्छान्दसः । कीदृ-
शा वयमुक्यशासः यज्ञेषु उक्त्यानि शस्त्राणि शंसन्ति वदन्ति ते उक्त्यशासः क्षिप्
संहितायां दीर्घः । तथा क्षामा क्षामां भूमिं भिन्दन्तः वेदिचात्वालयूपावटोपरवा-
दिखननैर्विदारयन्तः सर्वोपकरणैर्यज्ञं कुर्वन्त इत्यर्थः ॥ ६९ ॥

उशन्तस्त्वा निधीमक्षुशन्तः समिधीमहि ।

उशन्तुशत आवह पितृन्धुविषेऽन्नवे ॥ ७० ॥

अनुष्टुप् । हे अग्ने उशन्तः कामयमाना वयं तं त्वा निधीमहि स्थापयामः ।
कामयमाना एव वयं त्वां समिधीमहि संदीपयामः । त्वं च उशन्कामयमानः सन्
उशतः कामयमानान्पितृनावह आनय किं कर्तुं हविषे अन्नवे हविः अन्तु भक्ष-
यितुम् तुमर्थे तवेप्रत्ययः विभक्तिव्यत्ययः ॥ ७० ॥